

inden vi begyndte at gå ind i den egentlige drøftelse om, hvordan vi får taget de nødvendige hensyn også over for de tre elementer, som jeg nævnte: samfundet, familien, børnene og dermed også virksomhederne.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Sidste år kom der i forbindelse med overenskomstfornyelsen og forhandlingerne nøjagtig den samme argumentation fra Socialdemokratiet. Man ville lige afvente overenskomstforhandlingerne for et år siden. Man nedsatte et udvalg, man fik lavet en rapport, som i øvrigt har en større fleksibilitet, kortere orlovsperiode, nøjagtig som SF har foreslået det.

Nu bruger man det samme argument, at nu skal vi lige have overenskomstforhandlingerne overstået. Mig bekendt er der faktisk kun to større problemstillinger tilbage, sygeplejerskerne og lærerne, og mig bekendt er det ikke lige nøjagtig spørgsmålet om børnepasningsproblemer, der optager konfliktfelterne på de to områder. Så der er ikke noget til hinder for, at man i dag kender resultatet af overenskomstforhandlingerne. Man kunne have lagt noget frem her til foråret, sådan som regeringen havde tilkendegivet man ville.

Men som sagt er det et åbent tilbud. Regeringen må uden omkostninger lade sig inspirere af beslutningsforslaget og SF's bemærkninger, og vi skal nok støtte enhver tiltag, der giver bedre fleksibilitet og større muligheder for børneforældrene. Når regeringen, hvis regeringen kommer med et forslag, så støtter vi det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det sidste kommer jo an på en prøve, vil jeg sige til hr. Ole Sohn. Det er jo meget ligesom at komme her og sige, at man vil støtte. Det afhænger jo af, er jeg helt sikker på, hvordan de forskellige elementer vil blive. Jeg kan i hvert fald sige her, også med de bemærkninger, jeg er kommet med til hr. Ole Sohns forslag, at vi ikke kan gå om bord i et forslag af denne karakter.

Men det var i og for sig ikke så meget det, det var mere det, at jeg forstod på hr. Ole Sohns bemærkninger her fra talerstolen, at ikke alene

kunne man have fået afklaret det hele ved at have stillet et spørgsmål, men hr. Ole Sohn var også lidt, synes jeg, kritisk i sin vurdering, om nu regeringen også agtede at gøre noget. Derfor var man altså nødt til at trække det her forslag ned i salen, således at man herigennem kunne få bekræftet både af arbejdsministeren, også af den socialdemokratiske ordfører og den radikale, at det agter man selvfølgelig.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg erkender da, at jeg kunne have stillet et spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen eller til ministeren og fået bekræftet, at regeringen desværre ikke var blevet færdig med sin redegørelse.

Men nu er politik jo engang sådan, at befolkningen også har en vis interesse i at vide, hvad de politiske partiers holdning er til de ønsker og de løfter, som man har givet vælgere forud for et valg, og eftersom regeringens redegørelse ikke kom i denne samling, fandt vi fra SF's side, at så var det rimeligt, at vi fremsatte vores forslag og fik en debat og nogle tilkendegivelser.

Og jeg kan forstå, at der på et eller andet tidspunkt kommer et forslag fra regeringen, som måske agter at gå i retning af større fleksibilitet. Og får man større fleksibilitet, bliver det mere attraktivt, og så er der også flere, der kan bruge det. Derfor er der stadig væk et tilsagn om at være velvillige i forhandlingerne; det står vi selvfølgelig ved. Men brug nu vores forslag til inspirationskilde.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.